

Po zmroku świeć przykładem

Kiedy myślimy o zwierzętach prowadzących nocny tryb życia, na ogół mamy przed oczami sowy i nietoperze. Tymczasem lista „nocnych” gatunków jest bardzo długa. Są wśród nich też takie, które widzimy w ciągu dnia: większość gryzoni, kuny, gronostaje, łasice, ryjówki, jeże, borsuki, wilki, niedźwiedzie, dziki, sarny i jelenie. Dla gatunków „dziennych”, w tym dla przeważającej części ptaków wróblowatych, noc jest czasem nie tylko odpoczynku, ale także wzmożonej czujności z racji naturalnych zagrożeń (wysoki poziom drapieżnictwa).

W tej sytuacji szczególnie ważnym zadaniem Parku jest zapewnienie dziko żyjącym zwierzętom możliwie najlepszej ochrony przed ludźmi zakłócającymi ich spokój. W okresie wczesnowiosennym kwestia ochrony jest tym bardziej istotna, że wiele gatunków zwierząt ma swoje gody, a ciężarne samice przygotowują się do porodu.

W polskich Tatrach istnieje bardzo gęsta sieć szlaków turystycznych (275 km), blisko 96% powierzchni Parku znajduje się nie dalej niż kilometr od szlaku. Biorąc pod uwagę duży ruch na szlakach (do TPN wchodzi ok. 3 mln turystów rocznie), sytuacja zwierząt nie jest komfortowa. Ograniczenie poruszania się nocą obowiązuje od 1 marca do 30 listopada i ma im umożliwić swobodne przemieszczanie się między miejscami żerowania a dziennego odpoczynku. Pamiętajmy, że np. wilki, niedźwiedzie, rysie i lisy w nocy chętnie wędrują szlakami. Świadectwem ich obecności są liczne tropy i odchody, które znajdujemy nad ranem.

Zakaz wędrowania nocą jest także formą ochrony turystów przed konsekwencjami spotkania z niedźwiedziem. Nocą zwierzęta stają się zwykle bardziej agresywne, zaskoczony i przestraszony drapieżnik może być groźny. Według licznych obserwacji z różnych rejonów świata do większości niesprowokowanych ataków niedźwiedzi na ludzi dochodzi właśnie nocą.